

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-199/07) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Veřejné zakázky — Směrnice 93/38/EHS — Oznámení o vyhlášení zakázky — Vypracování studie — Kritéria pro automatické vyloučení — Kvalitativní kritéria výběru a kritéria pro zadání zakázky“)

(2010/C 11/02)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: D. Tsagkaraki, zmocněnkyně, K. Christodoulou, dikigoros)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 2, čl. 31 odst. 1 a 2 a čl. 34 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 199, s. 84; Zvl. vyd. 06/02, s. 194), jakož i článků 12 ES a 49 ES — Výběr zájemců v omezeném nebo vyjednávacím řízení — Kritéria pro vyloučení

Výrok

1) Řecká republika jednak tím, že vyloučila na základě části III bodu 2.1.3 písm. b) druhého pododstavce oznámení o vyhlášení zakázky vydaného společností ERGA OSE AE dne 16. října 2003 pod čísly 2003/S 205-185214 a 2003/S 206-186119 zahraniční projektové kanceláře a projektanty, kteří vyjádřili zájem o účast ve veřejných soutěžích vyhlášených ERGA OSE AE v období šesti měsíců předcházejícím datu vyjádření zájmu z jejich strany o účast ve veřejné soutěži, která je předmětem uvedeného oznámení, a kteří uvedli kvalifikace odpovídající kategoriím osvědčení

odlišným od těch, které jsou vyžadovány v této soutěži, a jednak tím, že v části IV bodě 2 uvedeného oznámení nečinila rozdíl mezi kvalitativními kritérii výběru a kritérii pro zadání předmětné zakázky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 2 a čl. 34 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítna.

3) Komise Evropských společenství a Řecká republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-154/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Šestá směrnice o DPH — Článek 2 a čl. 4 odst. 1, 2 a 5 — Harmonizace právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně — Osoby povinné k dani — Činnosti nebo plnění prováděná „registradores de la propiedad“ jakožto správci jmenovanými výběrčími kancelářemi hypotekární služby — Hospodářské činnosti — Činnost vykonávaná nezávisle — Veřejnoprávní subjekty, které vykonávají činnosti v rámci výkonu veřejných funkcí — Porušení práva Společenství přičitatelné vnitrostátnímu soudu“)

(2010/C 11/03)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Afonso a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: J.M. Rodríguez Cárcamo, zmocněnec)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TeliaSonera Finland Oyj

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 2 a čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 23) — Osoby povinné k dani — Činnosti nebo plnění prováděná „registradores de la propiedad“

Výrok

- 1) Španělské království tím, že mělo za to, že služby poskytované samosprávnému společenství „registradores de la propiedad“ jakožto správci jmenovanými výběřčími kanceláři hypotekární služby („oficina liquidadora de distrito hipotecario“), nepodléhají dani z přidané hodnoty, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 2 a čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 5.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. listopadu 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — TeliaSonera Finland Oyj v. iMEZ Ab

(Věc C-192/08) (¹)

(„Odvětví telekomunikací — Elektronické komunikace — Směrnice 2002/19/ES — Článek 4 odst. 1 — Sítě a služby — Dohody o vzájemném propojení mezi telekomunikačními podniky — Povinnost vyjednávat v dobré víře — Pojem „operátor veřejných komunikačních sítí“ — Články 5 a 8 — Pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů — Podnik bez významné tržní síly“)

(2010/C 11/04)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Žalovaný: iMEZ Ab

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad čl. 4 odst. 1 a článků 5 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323) — Vnitrostátní právní úprava ukládající povinnost všem telekomunikačním podnikům, aby vyjednávaly o propojení s jinými telekomunikačními podniky — Dosah povinnosti vyjednávat a požadavky, které může vnitrostátní regulační orgán stanovit

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), ve spojení s pátým, šestým, osmým a devatenáctým bodem odůvodnění, jakož i s články 5 a 8 uvedené směrnice, brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon o trhu s telekomunikacemi (Viestintämarkkinalaki) ze dne 23. května 2003, která neomezuje možnost uložit povinnost vyjednávat v otázce vzájemného propojení pouze na operátory veřejných komunikačních sítí. Předkládajícímu soudu přísluší s ohledem na status a povahu operátorů dotčených v původním řízení určit, zda lze tyto operátory kvalifikovat jako operátory veřejných komunikačních sítí.
- 2) Vnitrostátní regulační orgán může považovat povinnost vyjednávání o vzájemném propojení za nesplněnou, pokud podnik bez významné tržní síly nabídne jinému podniku propojení za podmínek, které jsou jednostranně zaměřené a mohou bránit rozvoji konkurenčního trhu na úrovni koncového spotřebitele, protože uvedené podmínky brání zákazníkům druhého z podniků využívat služby posledně uvedeného podniku.
- 3) Vnitrostátní regulační orgán může nařídít podniku, který nemá významnou tržní sílu, ale kontroluje přístup ke koncovým uživatelům, aby v dobré víře vyjednával s jiným podnikem buď o propojení obou dotčených sítí, pokud má být žadatel o takové připojení kvalifikován jako operátor veřejné komunikační sítě, nebo o interoperabilitě služeb textových zpráv a multimediálních zpráv, pokud uvedeného operátora nelze takto kvalifikovat.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.